

af den aarlig bevilgede Sum, og han oplyser, hvorledes han gjentagne Gange forgjæves har henvendt sig til Indenrigsministeriet om Hjælp. Saaledes søgte han ifjor om 200 Kr. til Udgivelse af forberedte Arbejder angaaende vore Færstevandsfiske og Undersøgelse af flere af vore færste Lande, men fik Afslag uagtet Andragendet var anbefalet af Fiskerikonjulenten. Dernæst har han faaet Afslag paa en Ansøgning til Indenrigsministeriet om, at det skulde kjøbe til Uddeling nogle Exemplarer af et Skrift om Anlæg af Fiske damme, samt Afslag paa et Andragende om Hjælp til at besøge en Del Fiskeudlækningsanstalter i Lyffland og Udstillingen i Paris. Han vilde gjerne se de nyere Forbedringer ved Udlækningsanstalterne, som ere indførte i Lyffland fra Amerika, og desuden ønskede han at gjøre sig bekendt med Udrustningen af de hollandske Bankfartøier.

I April 1880 skal der afholdes en international Fiskeriudstilling i Berlin, og Andrageren mener, at det vilde være meget urigtigt, om Danmark ikke blev repræsenteret ved denne Udstilling med en kollektiv Samling af vore vigtigste Redskaber og med saamange af vore Produkter som muligt. For at forberede og tilveiebringe en saadan Samling af vore Fiskerifager ved Udstillingen i Berlin i 1880, anmoder Andrageren om 400 Kr., samt 600 Kr. til fornøvede Undersøgelser og Rejser, ialt 1,000 Kr. Angaaende Andragerens literære Virksomhed udtaler Professor J. C. Schjødt, at vor Fauna fyllder hans Fag-Kyndighed og Bliid mange interessante Oplysninger, og om et Arbejde, som er under Trykken, at det i Fuldstændighed langt overtraffer alle tidligere Arbejder, og indeholder mange nye Sagttagelser om Fremkomst og Levemaade af vore Færstevandsfiske.

Da denne Sag er behandlet i Forbindelse med Finantsloven, gjør Udvalget ingen Indstilling.

54. Andragende fra Beboere paa Lolland og Falster, (indbragt den 21de April 1879 af Folkethingmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds, J. Steffensen).

Statsraad Tesdorff og Procurator P. G. C. Jensen henlede paa Beboere af Lolland og Falsters Begne Regeringsens og Rigsdagens Opmærksomhed paa det i høi Grad mangelfulde Overfartsforhold mellem Sjælland og Falster, idet de anføre:

„Til Postforbindelsen mellem Masnedfund og Drehoved benyttes 2 Dampskibe, Simfjorden og Niord, som høre til Postvæsenets ældste Skibe og i mere end een Henseende lade meget tilbage at ønske. Særligt vise dog disse Skibe sig ufyldstgjørende under Isforhold, og dette har paa en for Trafikken høit skadelig Maade lagt sig for Dagen i de sidste Maanedere.

Paa Grund af Skibenes Skrøbelighed er Istransport begyndt langt tidligere, end det burde være fket. De Rejsende have derved haade lidt under en saadan Transports Besværlighed og havt forøgede Udgifter, samt spildt megen Tid; Posterne ere bleve forsinkede paa utilbørlig Maade, og Godstransporten er bleven dels forsinket, dels fuldkommen standset. At allerede Postforsinkelsen medfører store Ulemper, stundom uoprettelige Tab, behøver ingen nærmere Forklaring. Men med Hensyn til Godset turde det være paa sin Plads at oplyse, at der, saasnart Istransport er erklæret, i heldigste Tilfælde kun medtages Afgods og ofte ikke engang dette. Ligesom de Handelnde derved ofte maatte undvære Vare, hvortil de trengte, saaledes have faaet Landmandene som de med Landbrugsprodukter Handelnde lidt i høieste Grad under disse Forhold. Produkter, som ikke kunne henligge, uden at tabe i Værdi, saasom Smør og Ug, have enten ikke kunnet overføres eller ere kun komne frem for en uforholdsmæssig Betaling, i hvilken Henseende det eksempelvis kan anføres, at privat Transport af Smør fra Drehoved til Masnedfund har kostet indtil 3 Kr. pr. $\frac{1}{3}$ Tde.

Vi kunne ikke tænke os de saaledes paapegede Ulemper fuldstændig afhjulpne paa anden Maade end derved, at den sydsjællandske Jernbane forlænges til Sydspidsen af Masnedf, samt at der tilveiebringes en Dampfærgeforbindelse med de fornødne Havneanlæg; først ved en saadan Forbindelse vilde det berettigede Krav, at Isforholdene ikke bør affjære Provindser som Lolland og Falster fra regelmæssig Forbindelse med Omverdenen, saalænge det er muligt at vedligeholde en saadan, ske Fyldest, og vi bede derfor om, at Regering og Rigsdag ville af yderste Evne bestræbe sig for, at Forholdene ordnes paa denne Maade. Men dette vil tage Tid, og Samsærjelens Krav ere paatrængende; en Forbindelse som den, der har fundet Sted indtil nu, og som i indeværende Vinter f. Gr. har medført, at man ofte har været hele Dage om at komme fra Masnedfund til Drehoved og omvendt; ja at de Rejsende fra Drehoved den 3die dennes om Eftermiddagen ikke naaede at komme over hverken den Dag eller den følgende, men først den 5te om Middagen med stort Besvær naaede Masnedfund, medens der samtidig i 2 a 3 Dage laa Rejsende paa Masnedf, uden at komme over til Falster — en saadan Forbindelse bør, derom ville ikke blot Beboerne paa Lolland og Falster, men Alle være enige, ikke bestaa uforandret en eneste Vinter endnu. Efter Sagtyndiges Udsagn tør vi tro, at et Par henigtsmæssigt byggede, ikke for dybtgaaende kraftige Dampskibe hele Vinteren igjennem vilde have kunnet vedligeholde Forbindelsen mellem Sydspidsen af Masnedf og Falster hver eneste Dag;